

Çocuk Ve Biz

– efnan · 06 Ekim 2011

Çocuklarımızla ilişkilerimizi dört ana başlık altında özetleyebiliriz.

1-GÜVEN VERİCİ DAVRANMAK:Çocuklara sınırlarını tam,açık ve kesin bir şekilde belirtiriz.

Ama çocuklarında tepkilerini ve duygularını dile getirmesine de izin verilir.

Sınırlar bellidir,çocuklar bu sınırlar içinde özgürdür.

Söz hakkı vardır hatta tartışmasına bile fırsat verilir.

Sınırlar içinde karar verip kararlarının sorumluluğunu taşıması da bu yöntemle öğretilir.

Böyle ilişkiler içinde büyüyen çocuk becerili,atılgan,gerçekçi ve kendine daha güvenli olur.

Yanın da yetişkin olmadığı zamanlarda da kendini kontrol edebilir.

Bağımsız düşünen,sorumluluklarını bilen,kendine ve başkalarına saygılı ve güvenli yetişkin olabilmeleri için güven verici davranışları benimsemek yerinde bir davranıştır.

2-CEZACI TAVIR:Hatalı bir tutumdur.

Sert ve sıkı bir disiplin uygulanır.

Çocuğun söz hakkı yoktur.

Çocuk sessiz,usludur.

Ancak yetişkinlikte ya küskün ,silik ya da isyankar ve saldırgan olabilir.

Güvensizdir,verilen görevleri yerine getirir

ancak başında bir büyük olmadığında şaşırır,kendini güdemez.

3-SERBEST VE İZİN VERİCİ TAVIR:Çocuğa sonsuz özgürlük verilir.

Kısıtlama yapılmaz,çocuğun istediği olur.

Çocuğun davranışlarını yetişkinler düzenleyip,sınır koymazlar.

Çocuğa yakınlık gösterilir ancak çocuk bu sevgiye güvenmez kendini ihmal edilmiş hisseder.

Yetişkinliğinde bencil,sabırsız,anlayışsız zor bir kişilik olabilir.

Zorluklardan kaçır,başında yetişkin olmadan kendini idare edemez,bağımsız davranamaz.

Hatalı bir yetişkin-çocuk ilişkisidir.

4-KARIŞIK TAVIR:Yetişkinin çocukla ilişkisinde duygularını kontrol edememesinden kaynaklanan tutarsız ilişkiye girmesidir.

Duruma göre değilde kendi duygularına göre davranır.

Bu durumda çocukta şaşkın, davranışlarının sonucunu tahmin edemeyen tutarsız davranışlar sergileyebilir.

Dolayısıyla bu ilişki tarzı da yanlıştır.

Çocuk Gelişimi ve Eğitimsi

Nevin Hiçdönmez

Nevin Hiçdönmez